Poněkud netradiční srpnové rozjímání

V srpnu si můžeme připomenout několik výročí, která ne příliš vesele zasáhla do vývoje našich dějin.

Tentokráte však nechci připomínat žádné z dat vzdálené historie jako např.:

- 4. srpen 1306, kdy byl v Olomouci zavražděn český král Václav III.,
- 12. 8.1881, kdy došlo v Praze k požáru Národního divadla.
- 14.8.1436, kdy byl na Jihlavském sněmu přijat za českého krále Zikmund Lucemburský,
- 15. 8.1744, kdy pruské vojsko krále Friedricha II. vpadlo do Čech,
- 16. srpen 1419, kdy zemřel na Novém hradu u Kunratic Václav IV.,
- 24. srpen 1290, kdy byl před Hlubokou popraven Záviš z Falkenštejna,
- 26. srpen 1278, kdy padl v prohrané bitvě s Rudolfem I. Habsburským na Moravském poli český král Přemysl Otakar II.,
- 26. srpen 1346, kdy ukončil svůj život krále cizince v bitvě u Kresčaku, kde bojoval na straně Francouzů, český král Jan Lucemburský,
- ani 29.srpen 1526, kdy porazili Turci v bitvě u Moháče vojsko českého a uherského krále Ludvíka II. Jagelonského, který se na útěku z bojiště utopil v tamních bažinách

Tentokráte jsem se trochu zamyslel nad 21. srpnem 1968, nad invazí vojsk států Varšavské smlouvy do Československa. Ano, nad invazí vojsk států Varšavské smlouvy, neobsadili nás Rusové, jak se často ve sdělovacích prostředcích uvádí, jednalo se o vojska států Varšavské smlouvy (ale bez Rumunska).

Se zvyšujícím se věkem si stále více uvědomuji, jak rozdílné je hodnocení a srovnávání historických událostí s postupujícím a přibývajícím časem.

Ano, to probuzení do rána 21. srpna 1968 bylo pro nás, pro všechny, šokující. To, co bylo vlastně neuvěřitelné, to se skutečně stalo. Byli jsme obsazeni armádami cizích zemí, armádami, jejichž vojáci v prvních hodinách snad ani nevěděli kde jsou. V ulicích Prahy jezdily tanky, na Staroměstském náměstí stála protiletadlová baterie. Na Václavském náměstí jsme na pomník sv. Václava uvázali transparent s nápisem v azbuce: „идите в жопу“ a snažili jsme se s nervózními a neinformovanými vojáky diskutovat. Na některých místech došlo ke konfliktům, které přinesly oběti na životech na obou stranách.

Následovala rezignace vůči hrubé přesile, 16. října 1968 byla podepsána smlouva „o dočasném pobytu sovětských vojsk“ uzákoňující přítomnost sovětské armády na území Československa. Tím nastalo období tzv. **normalizace.** Technicky znamená normalizace uvedení vzájemných vztahů do souladu s přijatými normami nebo také vydávání závazných norem. Normalizace však také může znamenat uvádění do normálu – do **normálního** stavu.

A tak šel život dál…

Stavělo se pražské metro, stavěly se dálnice, stavěla se panelová sídliště. Všichni práceschopní pracovat museli a také práci měli. Když někde někdo někoho zabil nebo vyloupil spořitelnu, psalo se o tom půl roku. Vězni ve věznicích museli pracovat a svůj pobyt ve vězení si zaplatit. Platy nebyly nikterak vysoké, ale také mezi nimi nebyly žádné velké rozdíly u různých profesí, poslanci dostávali refundované platy ze svého původního zaměstnání. Náklady na bydlení a energie nepředstavovaly vůbec žádnou zátěž pro rodinný rozpočet, potraviny byly sice v menší nabídce oproti dnešku, ale byly velmi, velmi kvalitní a nevozily je tisíce kamionů přes celou Evropu. Stát podporoval mladá manželství novomanželskými i nenávratnými půjčkami a rodilo se hodně dětí. Je pravda, že banány a pomeranče nebyly každý den, ale ve výrobě

Eldariel - Czech elves database

potravin jsme byli soběstační. Kvalitní školství bylo skutečně zadarmo (dokonce i učební pomůcky dostávali žáci zdarma) a zdravotní péče také byla zadarmo (za recept se platila 1 Kčs).

Ano, tehdejší plánované hospodářství vždy plně neuspokojovalo potřeby trhu, ale šikovní Češi si uměli vždy poradit. Lidé byli vstřícní a pomáhali si.

Potom přišel listopad 1989 a poslední sovětský voják z našeho území odešel koncem června 1991.

Čtvrt století se u nás uplatňuje kapitalismus, který poněkud (hodně) připomíná raný kapitalismus počátku 19. století, kapitalismus, jehož urychlené usazení do našich zemí bylo – zdá se, že záměrně – provedeno bez potřebné předchozí právní přípravy.

Výsledkem tedy bylo rozkradení, rozprodání nebo zničení českého průmyslu, přepuštění odbytišť našich výrobků konkurenci, vysoká nezaměstnanost, v minulém režimu nepředstavitelná kriminalita, neúměrné zdražování životních potřeb.

Máme pětinové platy, než mají lidé „na západě“. Mnohé zboží však máme dražší než je „na západě“. Musíme jíst potravinový odpad dovážený ze západních zemí a na naší kvalitní zemědělské půdě se stavějí haly, sklady, překladiště a v lepším případě pouze montovny. Stali jsme se smetištěm Evropy. Firmy, které k nám dovezly statisíce tun odpadu a vyinkasovaly za to obrovské částky, „zanikly“, a náklady na odstranění jimi způsobených ekologických havárií platíme my všichni.

Náš státní dluh je 1,7 bilionů korun a roční úroky z něho platíme 90 miliard. Jak tento obrovský dluh vznikl a kam ty peníze přišly, to však nám nikdo nevysvětlil. Zvyšuje se počet lidí pod hranicí chudoby, zvyšuje se počet bezdomovců.

Prý nemáme politické vězně, ale za namalování tvídel na předvolební plakát jsou nepodmíněné tresty. A také máme miliardáře, jichž se nikdo neptá na původ jejich majetků, protože Václav Klaus prohlásil, že v Austrálii se také nikdo nikoho neptá čím byl jeho dědeček. A máme šlechtu, jíž se vracejí majetky zabavené podle tzv. Benešových dekretů. A máme církve, jimž se „vracejí“ majetky, které jim nikdy nepatřily. Milionářům za vraždy a mnohamilionové podvody hrozí tak maximálně podmínka. A všechny velké hauzy, které se nepodařilo „zamést pod koberec“, zrušil svou amnestií Václav Klaus. Tento stát (nemohu napsat „náš“ stát) byl zbaven své hospodářské výkonnosti, byl zbaven své potravinové soběstačnosti, byl do značné míry zbaven možnosti rozhodovat o svých finančních záležitostech a byl zbaven i své obranyschopnosti.

A teď bychom se měli ptát na to, co je vlastně normální …

Kdo tehdy – před čtvrt stoletím - považoval za vůbec možné
- že v ČR bude 630 000 nezaměstnaných,
- že bude 1 200 000 lidí žít na hranici chudoby,
- že voda zdraží na 100 násobek původní ceny,
- že plyn zdraží na 15-ti násobek,
- že se bude stavět pouze zlomek bytů a že zdraží na 50-ti násobek,
- že uhlí a dříví zdraží na 15-ti násobek,
- že metro zdraží na 32-ti násobek,
- že se nebude obdělávat většina kvalitní zemědělské půdy,
- že se vybijí 2 miliony kusů skotu a tráva nebude spásána,
- že zdraví bude jen pro bohaté,
- že se bude rodit ročně v průměru o 50 000 dětí méně,
- že vzroste kriminalita o 300%,
- že vraždy, znásilnění, loupeže a přepadení bank budou na denním pořádku,

Eldaniel - Czech elves database

- že bude ročně milion exekucí,
- že se národní podniky předají zahraničním vlastníkům a ti si budou odvážet 500 miliard zisku ročně,
- že národ bude neustále rozeštváván,
- že bude gigantická korupce a přibudou desetitisíce státních úředníků,
- že budeme mít stejné ceny jako v Německu, ale sotva třetinové platy,
- že nám ukradnou vodárny, plynárny, elektrárny, doly a pískovny,
- že mnoho lidí přijde kvůli exekucím o bydlení a spáchá sebevraždu,
- že si mnoho lidí poctivou prací nevydělá ani na bydlení, jídlo, oblečení, poplatky a jízdné do práce,
- že některé děti se nebudou moci dosyta najíst,
- že nikdo z politiků obviněných z korupce nebude řádně potrestán,
- že politici a media budou nutit občany, aby šli do války za cizí zájmy,
- že media budou lhát mnohem víc než v minulém režimu,
- že se do Evropy pohrnou miliony „uprchlíků“ z islámských zemí,
- že jim neuváženě bude nabídnuta pomoc a přístřeší
- že se pak u nás budou místo kostelů stavět další mešity
- že se stará, dobrá Evropa stane islámskou

Ale já tu situaci beru jako logicky vykrystalizovanou z doby, já ji nyní již chápu. V otrokářském zřízení si otrokáři vytvořili zákony, které jim vyhovovaly a nebrali ohledy na otroky. Ve feudalismu si feudálové vytvořili zákony, které jim vyhovovaly a nebrali ohledy na poddané. Tak, když tady máme kapitalismus, musíme počítat s tím, že si kapitalisté vytvoří takové zákony, které jim vyhovují a nebudou brát ohled na plebs (starořímské svobodné, ale bezprávné obyvatelstvo).

Nenávist, násilí a zloba nás pronásleduje nejenom ze zpráv, ale i z televizních programů. Potoky krve, vystřílené mozky a hlavní kladný hrdina, který po množství ran železnou tyčí vstane a bojuje dál. To jsou kulisy, které nám mají přiblížit naši skvělou současnost, kde vyhrává ten bohatší a brutálnější.

Dnešní mladí již jen těžko mohou chápat nostalgické vzpomínky lidí dříve narozených na život ve společnosti, kde každý nejenom mohl, ale i musel pracovat, kde bydlení, veřejná doprava i veškeré energie byly velmi laciné a dostupné všem. Vzpomínky na život v bezpečných městech bez pouliční kriminality, bez feťáků, bezdomovců a opálených a agresivních „sběračů kovů“. Vzpomínky na život ve státě, který měl své hranice, které chránily před nekontrolovatelným přílivem kriminálních živlů a přílivem muslimských interventů (to nejsou uprchlíci!), kteří jsou dnes obrovským nebezpečím pro samotnou existenci našeho státu a vlastně celé Evropy. Vzpomínky na život ve společnosti, která ještě měla úctu ke starším. Vzpomínky na život ve společnosti, kde lidé k sobě měli blíž a sousedé si navzájem pomáhali.

S odstupem času by tedy snad mohl někdo chápat vstup vojsk Varšavské smlouvy – který však stále považujeme za nešťastný – a následný „dočasný pobyt sovětských vojsk“ na našem území jako skutečnost, která nás vlastně dvě desítky let ochraňovala před tím, co nám přišlo s tou pravdou a láskou, která zvítězí…

20.8.2015
M.S

Ať se mnou souhlasíte, či nesouhlasíte, jediná věc je neoddiskutovatelná, nemá však mnohdy s pravdou mnoho společného: **„Oficiální historii píše vítěz…“**

Eldariel - Czech elves database